

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Journalen NB2

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2002 , s. 1a. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb2-txt-shoot-ide2c68a14-e636-43c1-a02b-c8005611050f.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Henrich Steffens er et godt Exempel paa, hvorledes en velmenende Orthodoxie, der ikke tager i Betænkning at udsige, at blot der i Christd. er det Mindste, som man vil underkaste Tænkningens Correctiv i den Forstand som skulde Tænkningen afgjøre Noget, saa er Alt tabt – og som dog selv am Ende bliver inden for Forvirringen. Han viser (i Religions-Philosophien 1ste Deel p. 440 o: fl.) at Miraklerne ere Tænkningen til Anstød. Skal nu Tænkningen have Lov til at afgjøre Noget, fordi den ikke kan begribe dem, saa er Christendommen tabt. Hvad gjør saa Steffens? Han tilveiebringer en Theorie, som finder det tænkende i sin Orden, at Miraklerne ere med. Ak, Ak, Ak. Er det da ikke ogsaa Tænkningens Suprematie, naar den afgjør, at jeg meget godt kan tro Miraklerne. Er der, dialektisk, den mindste Forskjel mell. den Magt, der afgjør, at jeg skal forkaste Noget, og den som afgjør at jeg kan antage det. Hvorledes kan denne Magt afgjøre, at jeg kan troe det, uden latent at have det til sin Raadighed at afgjøre det Modsatte. Det Hele er et Sandsebedrag, aldeles ligesom naar Heiberg mener, at Publikum er et forvirret Begreb – naar det er ham imod, men en fornuftig Tanke, naar det er enigt med ham – istedenfor at Publikum i sig selv er Nonsens. Og saaledes er christeligt Begrebet og Tænkningen dethroniseret, ligegyldigt enten den vil sige: ja ell. nei.